

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1137 23 tháng 4 năm 2017

Thơ ngỏ

Nhiệt Tình

*Nhiệt tình phục vụ tới tâm an
Khó khổ gian nan tỵ bạc bàn
Chuyển tiến thực hành trong thức giác
Cảm minh nguyên lý hợp tâm bàn*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những người tỷ phú, tiền bạc đầy đủ, có thọ nạn không?
- 2) Nếu tu mà phải thọ nạn thì tu để làm gì?
- 3) Bé nói ông Tư không xưng danh là sư phụ, sao Bé gọi là sư phụ?
- 4) Mê tín là sao?
- 5) Tâm cần tu hay xác cần tu?
- 6) Tại sao Bé không kể cảnh đẹp thiên đàng cho mọi người nghe?
- 7) Pháp lực là sao?

<p>1) <i>Hỏi: Những người tử phú, tiền bạc đầy đủ, có thọ nạn không?</i></p> <p>TL: Thừa tiền càng nhiều thì nạn càng nhiều, dồn dập như sóng nhồi vậy!</p>	<p>2) <i>Hỏi: Nếu tu mà phải thọ nạn thì tu để làm gì?</i></p> <p>TL: Thừa người chơn tu thì luôn luôn chấp nhận nạn tai, đức nhịn nhục lại càng được cao hơn, hiểu thiên luật thì xác phàm có nghĩa lý gì. Cho nên người chơn tu ra đi rất sáng suốt và nhẹ nhàng, lúc sống phần hồn đi được thì lúc chết chẳng có lo âu.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Bé nói ông Tư không xưng danh là sư phụ, sao Bé gọi là sư phụ?</i></p> <p>TL: Thừa ông Tư lúc nào cũng khiêm nhượng, nhưng trong tâm của Bé đòi đòi tôn kính người là sư phụ kính yêu của Bé, cũng là bạn đồng hành không chấp nhận sự mê tín dị đoan.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Mê tín là sao?</i></p> <p>TL: Thừa mê tín là nói cái có mà đành quên cái không, vạn sự khởi đầu bởi nhứt không, cứ thức trong không mà tu tiên, thì mọi việc sẽ được yên vui.</p>
<p>5) 01-10-91 <i>Hỏi: Tâm cần tu hay xác cần tu?</i></p> <p>TL: Thừa trước hết là tâm, nhiên hậu xác mới được tu, tâm tu cho xác, chứ không phải xác tu cho tâm. Cho nên có câu: Tâm làm thì thân chịu! Cho nên người tu chơn hay khuyên người đời nên ăn chay, tránh ác làm lành, dẫn thân học hỏi thì tâm từ bi mới có cơ hội phát triển, tham thiền nhập định thì định huệ sẽ tròn đầy, cứ nắm nguyên lý này chăm chỉ mà đi thì sẽ tốt!</p>	<p>6) <i>Hỏi: Tại sao Bé không kể cảnh đẹp thiên đàng cho mọi người nghe?</i></p> <p>TL: Thừa Thiên Đàng Du Ký đã kể rồi, nhưng người đời chỉ đọc cho vui, rồi quên. Còn Bé thì khác, muốn mọi người thực hành như Bé, để tự giải nghiệp tâm trước hết, biết yêu thương mình trong chu trình tiến hoá, tức là quý yêu Trời Phật, nắm vững nguyên lý vô sanh, thì sẽ không簸 ngỡ trước tình cảnh nào xảy đến, dù cho thiên đàng hay là địa ngục. Khai ngộ chơn lý thì cảm thức: Phật, Trời Người là một mà thôi, chẳng cầu chơn và chẳng mê giả, chỉ có thực hành tận trang khối óc, hào quang càng ngày càng nhẹ, kiến thức càng ngày càng rộng, sự mê chấp tự nó sẽ tan biến mất, tâm thức lúc nào cũng trong lành và vui đẹp, còn hơn là thấy cảnh đẹp mà không hiểu nguyên lý vô sanh, chỉ biết ca tụng rồi quên đi mất, không hành thì khổ cũng hườn khổ! Tu là do ý lực của hành giả, thì mới đạt tới pháp lực!</p>
<p>6) <i>Hỏi: Pháp lực là sao?</i></p> <p>TL: Thừa Pháp lực là nguyên lý vô sanh thức tâm người hiền.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Nhắc Nhớ

Tu hành đã giảng nhiều năm
Ước mong các bạn thực hành mới nên
Bên trên có sẵn đạo nền
Sao không thiên giác tiến lên hợp hòa
Linh hồn căn bản ở xa
Tự hòa tự tiến mới là hồn khôn
Cơ đàn cho thấy sanh tồn
Điển thanh giảng xuống, chơn hồn đi lên
Học lên học xuống tạo nền
Thân tâm an lạc giữ bền bỉ tu
Không nên mê tín âm u
Hành cho sáng suốt thân từ quang khai
Rõ trời rõ đất thiên tài
Sửa sai tự tiến, tiến hoài không ngưng
Chớ nên động loạn lừng khừng
Đời không thông cảm nửa lừng hư không
Sống trong định luật hóa công
Bài nào cũng học cũng tông khai minh
(Hò ơ) Đạo đời sắp sẵn duyên tình
Công phu tu luyện khai minh chơn hồn
Điển thanh hóa giải ôn tồn
Giúp hồn tiến hóa lập cội điển thanh
Hiếu kỳ học hỏi không thành
Nay thay mai đổi cứ giành, được chi?
Đường nào cũng tiến cũng ghi
Trăm đường chỉ một, tiến thì mới an
Dụm ba nhóm bảy hợp bàn

Chung quy cũng phải pháp tràng chánh tâm
Điển thanh mới khỏi sai lầm
Quy y chơn pháp tự tâm tự đi
Thấy ta sáng suốt phân ghi
Bên trên chuyển hoá hợp thì giải minh
Tại sao lý luận nhơn tình
Gây thêm đau khổ chận mình tiến lên
Dù cho ma quỷ tạo nền
Ta không thay đổi vẫn bền cảm giao
Thấy ta phân giải bộ đầu
Khai thông chơn pháp nhiệm màu khai minh
Cha Trời Mẹ đất duyên tình
Giúp hồn tiến hóa anh minh rõ ràng
Tình thương chuyển hóa ngập tràn
Mẫu là điển giới tạo màn ám no
(Hò ơ) Hồng ân chuyển hóa điển kho
Giúp hồn thức giác... (hò ơ),
Giúp hồn thức giác tự dò tự đi
Ngày nay xa cách tôi thì
Ban thương, ban nhớ bạn vì lý chơn
Thương yêu đạo đức không sòn
Tu hành tự đạt quy hườn Hư-không
Điển ta chuyển hóa một vòng
Hòa đồng hợp nhất tự tông mà đi
Lắm khi cũng khóc cũng vì
Nhớ thương ông Tám... (hò ơ),
Nhớ thương ông Tám thực thi khổ hạnh./.

Lương Sĩ Hằng

VÁN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY
25/7-15/8/1981 (Cuốn 5)

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, trước, Thầy có dạy là mỗi một nguơn là 600 năm. Thì thưa Thầy, Thầy có thể vui lòng dạy cho thêm là tới năm nào là hết cái Hạ Nguơn?

Đức Thầy: Bởi vì, Thượng Nguơn thì phải 2000 năm. Năm 2000; năm 2000 nó bắt đầu.

Bạn đạo: Thưa Thầy, trước đây Thầy có dạy Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế cũng như là một cái khối đại linh quang. Thì, con không hiểu đó là một khối điện quang lớn, hay là một, hay là có người có thể tưởng tượng là hình người, hay là? Thì, thưa Thầy, khi mà cái linh hồn được trở về hòa hợp với Thượng Đế, thì cái linh hồn đó chỉ là một cái Tiên Đồng, Ngọc Nữ để được hầu hạ chung quanh Đức Thượng Đế, hay là được hòa hợp ngay vào khối đại linh quang của chính Thượng Đế?

Đức Thầy: Cho nên, "Thượng Đế là vô hình vô tướng:" đó là một hào quang vô cùng tận; mà thấy hình thấy tướng là tùy thức của nhân sanh. Trình độ mình tới đó, mình thấy đó ..., mà trình độ mình còn thấp, mình thấy lớn hơn; và trình độ mình cao hơn, thì mình thấy nhẹ hơn; thấy chưa? Mà trình độ đi tới vô cùng thì chỉ thấy một luồng điện vô cùng siêu diệu, mà nó bao trùm tất cả Càn Khôn Vũ Trụ. Cho nên, "Trong cái Không, mà có" ở chỗ đó: tùy thức của người nhận định mà thôi. Cho nên, nhiều người nói rằng, "Thượng Đế mặt như thế này," người nói, "Thượng Đế mặt như thế kia;" mỗi đạo nói khác nhau, là tùy thức. Còn, con người của chúng ta, tùy sự sáng suốt gợi xuống thế gian để học hỏi, thì ít nhứt phải có trình độ Tiên Đồng mới gợi xuống thế gian, mới có sức chịu đựng và không bị giải tán. Cho nên, chúng ta, tuy rằng ở trong hoàn cảnh bất phục, nhưng mà cũng vẫn ngậm cay nuốt đắng để tiến. Đó. Cho nên, chúng ta vẫn vượt qua! Và khi vượt được rồi á, chúng ta mới trở về nguyên căn của một vị Tiên Đồng, là sự sáng suốt. Tiên Đồng để

biểu hiện sự sáng suốt và thanh nhẹ khi mà đi lên trên, thì hòa hợp với khối Đại Linh Quang, thì chúng ta cũng đi về cái Hư Không Đại Định, cũng vô hình vô tướng, mà tùy thức. Cho nên, tôi bây giờ truyền Pháp cho các bạn, rồi các bạn sẽ thấy tôi tùy thức của các bạn: có người thấy Ông Tám lớn lắm; có người thấy Ông Tám như đứa con nít; và có người chẳng thấy Ông Tám ở đâu. Nhưng mà cái ý thức cứ nói chuyện với Ông Tám hoài. Đó là nó hòa tan vào ... Thấy không? Thì chúng ta phải đi tới cứu cánh của chúng ta, là không còn cảnh giới và không còn sắc tướng: "Hư Không Đại Định," mới thật sự hòa hợp trong Đại Từ Bi của Thượng Đế.

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, con thì con hiểu theo cái vũ trụ thì nó là vô biên.

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Không đến đâu là "cùng" cả.

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Thì nếu nói đến đâu là "cùng," thì bên kia của cái "cùng" đó, thì nó là gì?

Đức Thầy: Đó.

Bạn đạo: Thì nó là, có thể đi hằng tỷ năm ánh sáng cũng không hết được Vũ Trụ.

Đức Thầy: Đó. Không hết được!

Bạn đạo: Con được nghe Thầy giảng là "Trung tâm của Càn Khôn Vũ Trụ;" mà vậy thì, nó không có cái "cùng," thì chỗ nào là "Trung tâm" á?

Đức Thầy: "Trung tâm sinh lực của Càn Khôn Vũ Trụ," trung tâm Sinh Lực; thì cái chuyện đi thăm hiện tại, mình mượn và mình hòa hợp vô đó thì là mình .... Bởi vì tất cả sự kêu réo của nhân

sinh đều hòa hợp ở chỗ đó. Mà trước kia, mình cũng dự phần kêu réo; mình được cứu độ. Thì những cái phần kêu đó mình phải hòa tan vô đây mới góp sức để cứu độ quần sanh. Thì mình mới thực tâm khai triển, học nhẫn và học từ bi.

Bạn đạo: *Vâng.*

Đức Thầy: Vượt qua khỏi cái đó mới thực hiện từ bi. Cho nên, trình độ nó phải đi từ giai đoạn một, không có ai bay lên chót vót một lượt một đầu! Dạ.

Bạn đạo: *Kính thưa Thầy, có các bạn của con đôi khi cho biết rằng thì là có những cái phong cảnh rất đẹp,*

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: *Cây cối, cảnh tượng rất đẹp, khác hẳn ở thế gian.*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Con thì con nghĩ là ở thế gian này, ở trái địa cầu này thì có Đất, Nước, Gió, Lửa; chứ ở trên đó cũng lại có Đất, Nước, Gió, Lửa như vậy hay sao mà lại có những cây cối như vậy?*

Đức Thầy: Cái phần thanh nhẹ. Bởi vì, "Trong cái tướng nó mới có cái tượng." Người ta làm cái chén, ở trong này nó đã có cái chén rồi; mà trên kia đã có cái chén lâu rồi! Cho nên, khi mà Anh lên tới trên đó rồi, cái ý Anh muốn có cái chén thì nó bay tới, chứ không phải người phải đem cái chén cho Anh. Cho nên, ở thế gian, ở nhà, vợ con mà đem cái chén về Anh cũng bực lắm, vì tánh chất của một vị Tiên Đồng, nó muốn gì có liền! Muốn may áo cũng vậy; mà ông thợ may ông nói nửa tháng mới giao cái áo, là Anh bực ghê lắm! Mà trên kia, Anh muốn mẫu nào, thì sắc nấy nó ứng liền! Đó. Cho nên, trong cơ thể chúng ta có đầy đủ như tui nói, toàn là tự động: Anh có Hạc Trời, Anh có Rồng Ngự ....., Anh có nơi Trà Đình, nơi thuyết giảng; đủ thứ trong cái Tiểu Thiên Địa này; mà chúng ta không chịu khai phá nó ra, thì chúng ta còn vọng ngoại. Cho nên, những người xuất hồn thấy cảnh này, cảnh kia,

cảnh nọ, cũng chưa có đúng! Phải trở về Hư Không Đại Định, trì giới trong Hư Không Đại Định, thì tất cả có hết: "trong Không mà Có tất cả," đó mới là chánh Pháp; và không bị lầm lạc, và không bị lường gạt. Cho nên, tui nhắc rất nhiều: nhiều người đi ra thấy cảnh này, cảnh nọ. Chưa, không vội! Phải đi tới Hư Không Đại Định.

Bạn đạo: Thưa Thầy, trong chiến tranh Việt Nam đó, mấy chục năm đó, những người mà, vì bôn phận, phải chém giết đó,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Như vậy là những linh hồn mà họ giết đó, có theo họ, oán họ hay không? Và vấn đề tội lỗi, tội nghiệp, thì như thế nào?*

Đức Thầy: Chiến tranh, là chủ nghĩa phải chịu trách nhiệm. Cái chủ nghĩa đó là cái sự biến chuyển của ý chí của Thượng Đế. Cho nên, cái Khôi Địa Tiên phải làm điều đó. Mà người nào đi lính đi tráng này kia, kia nọ, có quyền thế và sử dụng cái khí giới đó, dùng sai và áp dụng sai trong ác ý của mình: thay vì đi cái chánh nghĩa nó có cái đạo đức, cái chủ nghĩa nào nó cũng có cái đạo đức của nó hết; mà mình đi không đúng, mà mình làm quá mức, thì mình phải chịu cái tội đó. Cho nên, những người mà đã làm quá mức rồi, tới giờ phút trường lão rồi, ăn năn; ăn năn vô cùng! Đó là một cơ hội tối hậu để cho họ sửa mình để thức giấc. Còn nếu mà không chịu sửa mình, thì tự đây mình xuống cái chỗ học hỏi nặng nhọc hơn, khi mình chết, là địa ngục.

Bạn đạo: *Thưa Thầy, như vậy là, như con là vì bôn phận đó, mà giết bao nhiêu người đó, vậy thì con đâu có tội sao?*

Đức Thầy: Đó là chủ nghĩa thôi.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Bây giờ mình ý thức rằng đó là cái sự sai lầm của chủ nghĩa dẫn tiến, nhưng mà nó có quy định của Bề Trên. Thì bây giờ mình biết tu, mình cứu rồi tất cả, và mình thấy ai đã xui khiến

mình tới chỗ đó? "Sự đòi hỏi nào đưa tôi đến chỗ đó; không phải là tôi chủ trương?" Chủ trương mới bị đọa; không chủ trương, không có bị đọa. Cho nên, mình làm người mà chủ trương giết một người, cũng bị đọa. Cái đó là chủ nghĩa, nó khác; một cái chủ nghĩa là cả một cái hệ thống mà quy định của Bề Trên, để cho nó học một bài học nặng hơn, và nó tiến hóa dễ hơn ở sau này.

Bạn đạo: Dạ, thưa Thầy, thế giới ngày nay đó, người ta đang tìm về không gian đó,

Đức Thầy: Ừ.

**Danh sách Bạn Đạo Phát Tâm cho Quỹ Trùng Tu
Thiền Viện Nhẫn Hòa**

Đợt 8 tính đến ngày 15 Tháng Tư 2017

BĐ Mai Kim Khuê/VA	200.00 \$US
BĐ Phạm Huệ/VA	200.00 \$US

Thưa quý bạn đạo, vì đi xa, tất cả các chi phiếu, ngân phiếu chúng tôi nhận được sau ngày 15 th 4 sẽ được báo cáo vào tuần lễ đầu tháng Năm. Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Nguyễn Trí Vượng.